

выходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кажды рускихъ сватъ) о 5-й год. поп. Литер додатокъ къжжъ кількохъ 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяця. Редакція Адміністрації підъ Ч. 44 улиця Галицка. Рукописи збергаються лише на постороні застереженіе. Голоши приймаються по цѣнѣ 6 кр. бг. однією строками печатно, въ рубр. „Надбслано“ по 20 кр. а. в. Ремімакції і непечатаній вѣльшій бг. порта. Предплату і инсерти приймають: У Львовѣ Адміністрація „Дѣло“, У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallachsgasse 10; M. Dukes, Kriegergasse 13; G. L. Danbe & So., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter & Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Danbe & Co. Въ Парижі Agence Haas. Въ Ростові Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, поштовій ящики і Газетне Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерибасовська ул., д. Ралли 9.

Запросини до предплати.

Съ днемъ 1 (13) липня розпочанія другій піврікта, въгладно третій кварталь сего річного видавництва „Дѣло“. Пригадуємо се нашимъ Вп. Читателямъ и просимо ихъ поспѣшиши съ предплатою и виробнаньемъ залегостей, бо независима часопись руска може стояти и дѣлать въ загальну користь рускої народності и церкви толькъ при цій матеріяльній запомозѣ Вп. Читателівъ.

Наше „Дѣло“ бг. часу свого встановано до виївішого дня стоить крѣпко и неустрашимо на сторожії правъ руского народа, а захистою и бтрадою въ нашихъ трудахъ есть для насъ та симпатія и довѣріе, якими „Дѣло“ тѣшиться скрѣзь на Галицкай Русі. Ми вѣруємо въ красу будучности галицко-рускаго народа и таї вѣра каже намъ въ нынѣшну суму пору съ цѣлымъ жаромъ душевными вести дальше тяжку свою працю для загальнаго добра всѣхъ Русиновъ. Матеріальна помѣщь П. Т. Читателівъ улекшить намъ вашу важку задачу.

Редакція и Адміністрація „Дѣла“.

Важна вѣсть.

На донесенье рускихъ выборцівъ повѣдь Золочевского, а именно пп. Котельницкого и Загоройка зъ Подгорець, Захарчука зъ Ланцкого, Юркевича зъ Урлева и іншихъ, зарядила золочевска ц. к. прокураторія державна слідство противъ всѣхъ урядниковъ ц. к. старости въ Золочевѣ, почавши бг. самого п. спросты а скібчиши на остатнѣмъ практикіи о злочинѣстѣ надъужити власти урядовъ зъ §. 101 закона карного, поповнене чрезъ неправне арештованье выборцівъ въ чась выбору до рады державной и неправне переведене выбору комісіи выборочнї. Золочевска ц. к. прокураторія державна формально закінчена ріжногого рода донесеніями противъ урядниковъ ц. к. старости.

Зѣ взгляду на ведене слідство не може подавати близшихъ вѣстей, обмежаємося отже только на сконстатованію самого факту.

Товариство рускихъ ремесниківъ „Зоря“.

Съ вбѣльшуючи сѧ розвоемъ нашого народного житія на цѣлій Галицкай Русі, бѣльша и рускій рухъ мѣжъ мешканцами са-

ДѢЛО

мого мѣста Львова: приходить до самопознанія національного и организуются навѣть такій верствы Русиновъ, которыхъ доси не было видно, гублячися въ масѣ львівскихъ мешканцівъ польской народности. Сей отрадный фактъ давася спостерегати на львівскихъ школахъ рускихъ и на організації рускихъ ремесниківъ. До двохъ школъ народныхъ у Львовѣ, въбрцевої и паралельної при школѣ имени Пиромовича, посылають свои дѣти, для виховання въ рускій мовѣ и въ рускому дусѣ, переважно львівскій мешканцѣ рускої народности въ убожши и найубожши верствы, а въ рускій гімназії съ кождымъ рокомъ збѣльшається число учениковъ родженыхъ у Львовѣ, синовія ремесниківъ та варбониковъ рускої народности. Есть се фактъ дуже потѣшаючій, напуваючій насъ вѣрою въ скрѣплење руского елементу въ спольщеніи и вживодавтѣломъ городѣ Льва.

Другимъ отраднымъ фактамъ есть організація рускихъ ремесниківъ у Львовѣ, въ товариствѣ „Зоря“.

Тутъ уважаємо отповѣднимъ пригадати, что товариство „Зоря“ завязалося за ініціативою самихъ ремесниківъ, безъ всякої въ нѣотки принуки. Гадка вийшла бг. самихъ ремесниківъ а толькъ була піддержана нашими патріотами. Такъ само и теперь самій ремесники въ „Зорѣ“ дають починъ до всего, що въ товариствѣ доброго дѣлса, а члены не-ремесники, стоячи въ близькій авази съ товариствомъ, дають той праціи певний напрямъ и помогаютъ до виконання того, що перший постановлять.

Члены товариства сходяться пильно и многочисленно до товарищої обширної хати, которую бесплатно отступає „Народный Домъ“: читають часописи, забавляються въ ріжній невинній грї (гра въ карты виключена), съвавають рускій пѣснѣ, и т. д. Що середы вечериомъ отбувається засѣданье Видѣлу підъ проводомъ п. Василя Нагірного, головы, або п. Сембратовича, заступника головы; велику добасть про розвѣдь товариства виляєвяє такожъ теперішній секретарь п. Скородинський, урядникъ канцелярии товариства „Просвѣтъ“. Кромѣ сего отбувається въ „Зорѣ“ два разы въ тиждень наукова спѣшу въ нотѣ, разы въ тиждень читався отчіть о рускій літературѣ, отбувається и наукова танцѣвъ для молодихъ членовъ. Придивляючися тому, можна бѣ дивовати, що ремесникъ нашъ по такъ тяж-

коді щоденнѣй праці може ще и въ товарищої житю брати такї живу участь. Дивно, але правда! Члены товариства „Зоря“ не жають труду для свого образовання, щобъ могли брати живу участь въ праці на рускої народнѣй нивѣ.

По вакаціяхъ разопочнутся дальше вклады въ рускій історії, о ремеслахъ, наукахъ языковъ и т. п. Уваги гдѣньмъ есть то, що молодѣжь ремеснича численно гориєся до сего товариства и черезъ то що разъ бѣльше вбогачується живими и рухливими елементами. Въ комнатѣ товариства виложена вѣтъ рускій часописи и дякій польській, крѣмъ того дѣла техничнї и невеличка бібліотека рускихъ авторовъ. Маєтокъ товариства въ грошахъ умѣщенихъ въ щадниці „Народної Торговлї“ виносиеть около 300 вр., въ котрого часть призначено на фондъ для запомоги бѣднѣхъ и хорихъ членовъ, котру вже колъканайцѧть разомъ удѣлено.

Въ пятницю минувшого тиждня вечериомъ отбувається въ огородѣ „Стрѣльницѣ“ фестинъ, устроений товариствомъ „Зоря“ на добродѣйнѣй цѣлі, іменно на фондъ запомоговий для бѣднѣхъ и хорихъ членовъ „Зорї“. Публика руска мѣста Львова дала доказъ своеї широї симпатії для патріотичнїхъ ремесникивъ нашихъ, здравивши численно на той фестинъ. До позна въ ночи забавлялися всѣ въ повнѣ гармонії при спѣвахъ народныхъ патріотичнїхъ пѣсень хору „Академичного Братства“ підъ управою молодого композитора п. Нижанковскаго. Капеля войскової заповняла антре-акта хору.

Дѣлячися съ Вп. читателями нашими бѣрадно вѣстю о розвѣдь нашего патріотичнаго товариства ремесничого „Зоря“, бажаємо ему, щобъ якъ найскоріше дѣждалося початку перевоженя въ дѣло важної гадки — виложування філії по мѣстахъ провинціональнихъ. Намъ здається, що въ деякихъ бѣльшихъ мѣстахъ, якъ Тернополь, Стрый и др., де інтелигенція наша іде рука обѣ руко съ мѣщанствомъ, або въ мѣстахъ меншихъ, де мѣщанство наше держится крѣпко свої народности и вѣры, можна бы вже починати открывати філії „Зорї“. При добромъ проводѣ центрального видѣлу такї філії принесли бѣ рускому народному дѣлу великий хосенъ. Тоже до дѣла, дорогій Братя ремесники львівскій, а всѣ рускі патріоти певно не откажуть Вамъ всякої своеї помочи!

Предплата на „Дѣло“ для Австрії: для Россіи:
за цѣлій рокъ . . . 12 зр. на цѣлій рокъ . . . 12 рубл.
на півъ року . . . 6 зр. на півъ року . . . 6 рубл.
на чверть року . . . 3 зр. на чверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Бібліотеки“: съ дод. „Бібліотеки“:
за цѣлій рокъ . . . 16 зр. на цѣлій рокъ . . . 16 рубл.
на півъ року . . . 8 зр. на півъ року . . . 8 рубл.
на чверть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 4 рубл.
на саму додатокъ: на саму додатокъ:
на цѣлій рокъ . . . 5 зр. — на цѣлій рокъ . . . 5 рубл.
на півъ року . . . 2.50 зр. — на півъ року . . . 2.50 рубл.
Для Заграниції, окрімъ Россії:
на цѣлій рокъ . . . 15 зр.
на півъ року . . . 7.50 зр.
на чверть року . . . 3.75 зр.
съ дод. „Бібліотеки“: на саму додатокъ:
на цѣлій рокъ . . . 19 зр. на цѣлій рокъ . . . 6 зр.
Поодиноке число коштує 12 кр. а. в.

Бѣдний „Заяць въ ступѣ“!

Новий Проломъ въ остатнѣй (249) числѣ у вступній статії „Дальше розоблаченіе“ вновь подекакує до дра Омеляна Огоновскаго и таки мимо запечатає его вмовленіе въ него, що днѣ під часъ побуту въ Вѣднії дѣйстіст вручивъ графові Таффе меморіаль львівскій Русиновъ, написаний у Львовѣ, а заосмотрений печаткою „Товариства Педагогичнаго“ и „покритий подписами“ — одного о. сов. В. Ильинскаго. Въ тѣмъ меморіаль, якъ вѣщає „Н. Проломъ“, — подбіномъ до якогось меморіалу о. Д. Танячкевича! — жадає чистоти языка въ „Вѣстнику законовъ державныхъ“, „излагаете становище и значеніе нашихъ українофиловъ, требуется для нихъ, яко вілательнихъ въ краю и имѣючихъ за собою довѣріе народа поддержки и покровительства и предпринятіе другихъ того рода супспільныхъ просвѣтнїхъ и політичнїхъ реформъ“. Такій то страшній рѣчи „розоблачиває“ „Н. Проломъ“, божиться, що се его „розоблаченіе“ — автентичне, — и гейже на Сопріє, на дра Ом. Огоновскаго! Після слівъ „Н. Пролома“ дръ Омелянъ Огоновскій таки „хрутими стежками вайшовъ въ болото“, „мінитъ безпокію людемъ“, „прибѣгъ къ закулиснимъ доносамъ“ и т. д., а заявленіе его, що днѣ не вручавъ графові Таффе нѣякого меморіалу, „Н. Проломъ“ уважає, просто сказавши, ложе. Що намъ на то казати?

Не всѣ люди мають однакове понять о честі, — залежить бг. характеру чоловѣка, — а вже вже и то часто лучається, що дякій люде свої понятія о честі переносять на другихъ людей, котрій далеко інакше понимають честь. Намъ здається, що коли дръ Омелянъ Огоновскій заявивъ прилюдно въ часописахъ, що днѣ графу Таффе нѣякого меморіалу, чи, якъ писано, „Стрѣльницї“ не вручавъ, то вже кождый чоловѣкъ знає, що значить честь, не поважається закинути єму — ложи. Се може учинити толькъ чоловѣкъ, котрій, якъ сказано, вовѣмъ інакше має понять о честі, якъ всѣ добре вихованій и прозою житя не збити въ ясної путь народної люді.

Мы отже сожалюючи надъ тою новою спекуляцію „Н. Пролома“ на легковѣрность рускої публики, можемо въ друге рѣшучо заявити, що дръ Ом. Огоновскій нѣякого меморіалу не вручавъ графу Таффе, що отже — ложъ по сторонѣ редакції „Н. Пролома“.

Намъ и вѣмъ Русинамъ львівськимъ интересуючимъ сѧ дѣлами народными вѣдомо, що Видѣлу товариства Педагогичнаго на засѣданахъ своихъ ухваливъ внести два представленія до міністерства: одно въ справѣ кривиды Русиновъ въ галицкихъ семинаріяхъ учителівъ а друге въ справѣ кривиды Русиновъ черезъ редакцію „Вѣстника законовъ державныхъ“ въ незрозумѣлій мѣщанинъ языковой. Що на тихъ представленихъ мусѣла бути печать товариства Подагогичнаго и під-

Будникъ въ Шулигули.*)

— „Нене, чи чуете, якъ страшно на дворѣ вово“ скликти? Отъ и лѣзе черезъ гору! Я бояусь, я бояусь дуже. Онъ забере нашу хату и тогда змерзну я ще бірше якъ теперъ. Тогда жа въ студеномъ снѣгу!“ Дитина зъ тревоги заховала головку підъ нужденіе накрѣть, що якъ ледви змогло огрѣти маленьке си тѣло, спочиваюче на простой соломѣ на кукурузянцѣ.

— „Цать, дитинко!“ — ледви уговорила мати, затулюючи дрожаючу рукою на вѣвѣ скотине дитя, „се не вово, а спійкій туманы, що сунуть на насъ зъ верховини“.

Мати правду казала. Зима розстелилась по горахъ, на стону поклала снѣгу по збочахъ и арахт. Вся самотна долина рѣки Висо на пятимильовій просторони подабала радше на домовину. Воды стались, ялици та смеречина стояли сумні, снѣговий, ий живого духа скрѣзь по спійкому засипанихъ полянкахъ и дорогахъ. Опущена, заута всіми стояла убога хатинка будника въ

*) Подаемо на сїмъ мѣсції читателямъ на коротке оповіданье Рудольфа Бергнера, австрійскога Нѣмца, зъ житія нашихъ Марамороскъ Русиновъ. Кѣлька такихъ оповідань вишло зъ сїмъ роцѣ въ Монахії и Липску на кладомъ Франца, а побочи нихъ і етнографична розправка о Русинахъ угорскихъ въ загаль, съ котрою по можности рѣвно-жъ постараємося познакомити нашу публику.

Шулигули при цѣлющомъ зеленомъ жерелѣ. Въ лѣтнѣй часі кишло тутъ житємъ. Якіхъ дванадцять верховъ стояло рядомъ побочи себе уманихъ темними, дрѣмучими лѣсами. Всюди рай — краса! Нинѣ все то щезло мовъ бы хто рукою замѣвъ. Отъ шести мѣсяцівъ налагли вою околицу снѣги и леды, отъ колькохъ тижднівъ замело всѣ дороги и стежки, отлучило будника

якоись надѣї, — се журба, тяжка журба глянула и выжида ще чогось непевного съ цѣлою тревою розбитою душою. Онъ піднявся по хвили зъ мѣсця і ходю мерця, що опустивъ домовину, вступивъ на порогъ сусідної комнатки.

— „Нене“ — роздався въ-друге слабенький голосъ. „Нене, води“.

— Чоловѣкъ ажъ отрєшнувся; се була его найстарша дитина, послидне майно, полишне смертою, послидна его надѣя. Охъ, коби хочъ ту дитинку пощадивъ ангель смерти! „Нене“, закликала опять дитина, „де Грицько, де Оленка?“

— „Цать-но, царь!“, утихомиряла мати, „они у другої комнатцѣ“.

„Що роблять?“ пытала дитина.

„Грають.“

— „Я піду до нихъ“, просилась дитина, „менѣ такъ кучно...“

— „Нѣ, нѣ“, простогнала мати, „не йди до нихъ, лишися при менѣ.“ Але недуже дитя піднялось вже

пись сен. о. Василия Ильиницкого (предсѣдателя товарищества) и одного члена выдѣлу дра Александра Огоновского (заступника предсѣдателя), — въ тѣмъ чайже лежитъ только доописанье условий статутарныхъ, что кажде письмо мусить бути заосмотрене печатю и подпишано. Оба тіи представления выслало товарищество Педагогичне почтою до Вѣдн. — представление о зѣшанинѣ языковой „Вѣстника законоположенья державныхъ“ давно же передъ пыгнѣдомъ василіанськои депутаціи до Вѣдн., — а дръ Омеланъ Огоновскій авѣ не подпишуванъ никакого представления, авѣ не вручашъ графу Тафу.

Заходило-бы хиба що пытанье, чи Выдѣлъ тоз. Педагогичнаго маинъ право самъ ухвалити представлена до министерства въ дѣлѣ кризиса русскаго языка, прибанити печатку и обднисевати, — чи може маинъ выслати депутацию до редакціи „Н. Пролома“ съ просьбою о позволеніе все то зробити?... Але допустивши наявѣть, що редакція „Н. Пролома“ чуєтъ оскорбленою черезъ Выдѣлъ тоз. Педагогичнаго, то на що-жъ виливати свою накидку вѣсть на дра Омеляна Огоновскаго, бгтуджувати его бгъ чести и шкалювати?! Ба, изъ тойъ то въ дѣлѣ, щобъ хитро-штучно помѣшати факты и поняти и въ хаосѣ допускатися т.зв. „публицистичнаго бандитизму“... Оно то же изѣбы выглядати на икусь завадіацко-рицареку фантазию, а на дѣлѣ оно представлена нужданно. Навѣть „Русскія Вѣдомости“ якось не вірвались на той фантазіи и о рицарю скажали:

Бѣдный занѣкъ изъ стула!

ДОПИСИ.

Зъ околицъ Куликова.

(Рузвь просимый ез Кулаковщина.) Було то вже досыть давно, бо ще передъ выборами, выбрався и въ подорожье въ славий куликівскій околицѣ. Та нехай же мене нѣхто не посудить о то, что я туды выбрався за-для славного куликівскаго меду або, что ще горше, за-для передвыборчихъ агитаций! Правду скававши, стрѣчанъ и тогда дуже богато подорожныхъ: комисарѣвъ, жандармовъ, экономовъ, „гдѣ съ бѣзъ“, секретарѣвъ, — зѣбѣланъ и навѣтъ ц. к. инспекторовъ шкѣльныхъ, краевого Вп. сен. Мандыбура и п. Сиркевича, который всюда учительнивъ „dawal gardio“, що выборъ правительственнаго кандидата нѣ Жовкинъ напечаний, та и по змозѣ переказувашъ черезъ учителівъ до выборцѣвъ и свящ-никобъ, щобы чрень голосованье на руского кандидата не компромитувались. Но давно отже, що учитель изъ Колодна п. Дмитро Рубель, родомъ Русинъ, селянскій сынъ изъ Вылобоковъ, с. въ таї же околицѣ куликівской, по инспекторской листраціи голосувавъ за кандидатомъ польскаго комитету. Помимо же его голосу не перенерго польскаго кандидата; п. Рубель тутъ икъ разъ

мусить здогодитися прагнъ истиною п. инспекторомъ лишь "моральною побѣдою", бо на дѣлѣ выбрано сен. Коновалъского. Чи п. Сиркевичъ супротивъ того факту має ще свое "заг-

дло", не знаю; я лишь то знаю, что супротивъ
столько выборчихъ работниковъ, но мало въ що
робити, хіба вдахувати на себе роскошъ спі-
жого воздуха та розглинутися на просвѣтній
роботѣ околини Руен. Жонтанцъ безп-
речно въ сїй околици найбóльше село, та ще
я маю всѣ уловки до того, щобы двигнувшись
морально и матеріально бóльше, ніжъ другій
села. Есть тутъ церковь и духовный ревізій-
читель въ особѣ мѣщанского пастора Ва. о. І.
Брылинського, есть три школы, читальня въ
шпитальнъ громадскій. Такъ якъ о. Б. есть
самъ и деканомъ, а тамошній школы певно вже
перебулилюстрацію обохъ ц. к. инспекторій,
то и зверну увагу лише на тамошню читаль-

осиѣ, мертвѣ, одинъ на шестомъ, другій на пѣмъ роцѣ. А что буде съ третью датинкою? Охъ, чтобы не таѣ далено до суда, до людса!

— „Чуешь, несе?“ скричала дитинка. „Грицько в Одеску кінчугть несе до ребе!“

— „Ничего, сынку, они спятъ“, говорила
мати, „оे вовки у лѣсъ выютъ..“ Але не у лѣсъ,
быва хаты чуты було ихъ вытье. Чоловѣкъ
однажды и выйшовъ на дворъ подивитъся. Ог-
ромъ вернувъ и байдужно уойнъ знову на дав-
біи місци. Синъ часомъ и позечерѣло и темна
обчъ скоренъко приспала всю околицю. Толькъ жъ
е лоша, не зоряшина, не весела буда ся почъ
для самотныхъ жителій сторожной хаты въ
Шулигугли. Бурагъ мінъ онѣгомъ и засыпуванъ
хату посередъ выти вовківъ, що облягали обѣ-
стье, неначе дожидали некого жири для себе, ве-
лич-бъ знали, що двое маленькихъ ангелатокъ
позпрострадали всездво съ синъ спітомъ.

— «И помолися, мамо! Молися за иною!»
пронеслась дитина и простягла горячий свои ру-
ки къ лицу матери. Онь за сей часъ сплакну-
лся.

— „Але жъ бо Грицько и Олена візчутъ
жане дуже голосово“, скричавъ хлоцніна.
— „Ні, сымку, що не сині візчутъ з твоїхъ

ю, которую передъ двома роками вложила
вразъ съ селянами честна родина Поповичъ,
тамошнаго управителя школы. Я дивуюся, чо-
му о той читальни нѣгде и не находишь агэд-
ки въ часописяхъ, а предѣлѣ треба признать,
что читальни та развиавася дуже гарно, тымъ
больше, що мав свою власну хату, и числить
нынѣ до 100 членовъ. Шкода тамъ бѣть давна,
отжежь селянин по большей части писемний.
Въ библіотѣцѣ читальнѣ можна найти богато
книжокъ, часописей (Дѣло, Батьквицна) и
порядокъ у всѣмъ. Читальню найбльше за-
нимаются тамошній два господарій, писемний,
свѣтлай та честній господарій Иванъ Дроботъ и
Никола Шпакъ. Се люде взошедшій и подъ
каждымъ взглядомъ призѣрій. Та и не ди-
ници, що читальни гарно развиавася, коли
и тамошня руска интелигенція лучится съ се-
линами и помагає имъ въ ихъ просвѣтныхъ
пачинань. Вп. приходиаютъ мѣщанинъ и голова
читальнѣ взелуживши богато привукюю, а другій
члены интелигенція мѣщани и каждой недѣль-свата приходятъ по черевъ до читальнѣ,
размовляють съ людьми и держать отчты.
Вп. п. К. Поповичъ, управитель школы, дер-
жавъ колька поучающихъ отчты въ круга відомостей господарекихъ, а его дочка, учи-
телька тамошня, Вп. панна Клементія отчитує
селянамъ то повѣстки въ житї, то монографії
историчнї. Помагаютъ селянамъ такожъ днѣ-
господаръ Иванъ Харачко и секретарь громад-
скїй Антонъ Денись. Огь часу до часу випада-
но тамъ часомъ и въ чужихъ де-хто, то запо-
падливый касіеръ читальнї п. Иванъ Дроботъ
довѣдуєсь, кто се такій и просить заразъ до
читальнї. И такъ недавно численно збораныи
членами державъ тамъ одинъ академикъ Б.
Олексинъ отчитъ въ рускои исторії. Шкода
лишь, що члены читальнї не запросять коли
сифнаковъ-студентовъ въ Львова, та не попро-
сять ученьыхъ нашихъ профессоровъ, щобы
прибули до нихъ въ гостину, а ще больше
шкода, що о той читальни такъ мало свѣтъ
до нынѣ випа.

Але забуть то вже така околиця, о котру
ніхто і не запытав, хиба під чась выборбнъ.
Бо оть и недалеко бть Жонтанець отбулося
открытие читальнї въ Печихвостахъ,
стараньемъ учителя п. Максима Зеленого, о.
Дмитра Бордуна, вдита Дикальского и дру-
гихъ. На открытие читальнї спрошено дооко-
личныхъ господарбнъ и священикбнъ, зъ ко-
трыхъ власне о. деканъ Іосифъ Брылинський
въ Жонтанець, привезши съ собою членовъ
своєї читальнї, въ гарбй, патріотичной, тро-
гуючой и краснорѣчивостю перымаючой про-
мовъ пояснивъ цѣль читальнї и выказавъ ко-
ристи, які осагне селиньство зъ просвѣтъ.
Говоривъ и о. Бордунъ, и други вигрѣвали
людей до працї, щѣхто не устрашився
противникбнъ читальнї, котрихъ на нещастье
въ Печихвостахъ есть дуже богато мѣжъ чи-
сленными жидовскими родинами, експлуатую-
чими селинъ тамошніхъ до крайности.

И богато, богато денежныхъ иныхъ вѣстей
нашь и изъ околицъ куликовской, на доказь-
юща иль о Куликовѣ таинь и о его окрестности
забывать зовѣть не годится.

Зъ Бродшины.

(Отголосъ за остатнія выборы). Послѣдніе яка то говно и яко то braterstwo на-

зитъ вгасі съ нами Русинами! Для 26 мая
р. учитель п. Дмитро Третикъ въ Заболо-
тєць похваливъ за порозумініємъ предсѣдателя
шкільної ради школи и земства гро-
мадкою на передвиборчій комітетъ до Бро-
дівъ. Яко Русинъ и выборецъ представивъ
сінъ вбранымъ, яку то радостъ мали Поляки
по виборѣ гр. Стан. Баденього на посла до
сойму, бо „сприяли себѣ баль съ музикою,
или, пили, радувалися, кричали, ажъ на крѣ-
пла двали, и пытали радостно: Кѣже, кѣ

и пытали радостно: „Ktoży kraj w świecie najstarszy” и отвечали „Galicya, bo na Brody!” Отже коли вольно было имъ разуватися, что они не кончи справедливо до того добились, бо напували и гудували выборців и уживали всего, что могли, ѹбъ на ихъ стало, то прошу вѣсъ, чч. выборці, покажімъ, чо и мы люде, выберемъ себѣ свого посла, то настъ се изъ нашей дорогой Австрії вольно така есть Найстарѣйшаго Пана зола, — нехай мы вже разъ врадуемся и вже хоть не такъ шумно, але щиро и сердечно...“

За тую промову п. Третика оскаржено до
президії ц. к. намісництва, що нѣбы бѣз
чанъ говорити, що панъ староста гр. Русец
кій і гр. Стан. Бадей були ріжані і порадали;
що п. Третикъ ъездивъ на інтронизацію ми
трополита Сембратовича до Львова (а бѣзъ у
чинъ дѣти дома); що бѣзъ єсть заступникомъ
Славії²; що не пильнує школы, и т. п. Отже
дня 24 л. червня с. р въїхавъ до п. Третика
п. Заболотець на комісію яко делегатъ
окружної ради шкльної въ Золочевѣ, ц. к.
потарь п. Антоній Витосланеній съ своимъ
писаремъ, візитъ протоколь въ п. Третика и
предѣдателя місцевої ради шкльної и по
ставъ. Що дальще буде, донесу.

Зъ Ярославици.

Хочь се бувъ шабасовъ день и мѣсто выглѣдало досыть пусто, а все-жъ вдавалось менѣ, товнится народъ докола ратуша, приватий офиціалисты ки. Юрія Чарторыйскаго занизуются коло него, тягають выброцівъ на шинкъ, запивають ихъ, а бѣгакъ подъ ескортою панихъ головранцівъ ведуть мопь отару до выборчої садѣ. Стрѣчаю знакомого, пытаю: що у вистъ чувати доброго? Запытаний вдвигъ плечима, не віанъ отвоявѣти. Хиба то чувати, како по хильцѣ, що головный агитаторъ князя сидить уже въ „Івановбѣ хатѣ“. Якимъ симтомъ? пытаю, чи за политичне? Нѣ, камо мой знакомый, а просто за крадїжку! українъ! українъ! Шо українъ? Грошѣ въ листу на початѣ! Онь, молодый ще чоловѣкъ, синь издарауди министрѣвъ у гр. Тависа, і 171 спольнї конференція въ министерствѣ гранічныхъ поль проводомъ гр. Калленсъ, которыхъ бравъ участъ такожъ въ кількохъ конференціяхъ силь разного говельно-політичними спорядженіемъ, въ якихъ відношеннія колькохъ торговельниць зъ котрой відзначалася въ р. 1886 і 1887, подніятій будуть на ново перерваже відомъ въ тигу хѣта масажисту, ноки, киевъ довѣдуються дейкій землемір, тиесъ съ Бисмаркомъ, такъ щобъ изъ тихъ було при добатахъ надъ торговельницами обохъ половина монархія зупинити креотію австрійско-німецкій та взаєминъ.

лбеничого князя Юрія, ц. к. повітовый лбеничий съ 1800 зр. рѣчнои писціи, сватався тутъ до доньки економа, писари громадскаго и почтarya изъ Жашадоні (у изъчины кумулюются). Будучій тестъ спровеаѣрииъ 120 зр. изъ гро-

мадскихъ грошей, не мань вѣ-отки отдать, тоже зять ико больше энергичный молодецъ перелопинъ на почтѣ грошевый листъ на 1800 зр. (адресованный до жида), разпечатавъ его, давъ въ того тестеви 200 зр. изъ дорогу изъ Россію, выправивъ его туды за пашпортомъ, судженой давъ 400, тещи 200 зр., а решту захованъ самъ на свои потребы, пъ надѣи, що икъ прідуть выборы до рады державной, бицъ ико добрый агитаторъ покрые все въ грошахъ выбирчаго народowego комитету. Огже и перечисливъ трохи. Выборцѣ грошъ взяли, иль части жиды, иль члести бицъ самъ прогуланихъ съ товарищами за дѣй ночи, а за решту купинъ себѣ вѣзокъ угорекій та пару „шпаковъ“. Заложити крадѣжку не было отже чимъ, ажъ тутъ тести его загрызла совѣсть, бицъ не сподѣвано вернувшъ въ Россію и самъ аголосивши до суду въ Любачевѣ. Тутъ разказавъ бицъ до

протоколу дѣлу справку будучаго своего зятя на чисто; разказать, икъ сей паничъ зробиъ его одиноку доньку нещасливою, а оттакъ и намовиъ его до крадези листу. Судъ любачивскій на нещастье не бавится въ политику. Сконстатувавши фактъ, днъ замкнувъ у передъ родину потройного функционера въ Жапалово, а оттакъ высланъ пару такихъ самыхъ жандармовъ, икъ функционували при выборахъ передъ всѣми.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Въ спрѣвѣ перенесенія закона комігруальнаго
з днѣ 19 цвѣнтил 1885) оголошує вѣдомъсна га-
ета урядова разпорядженіе министерства про-
ѣтъ и вѣрононѣдань, зъ котрого выймаю-
мѣдущій головній точки. Каждый самостойній
душнастырь, которому прислугує по мысли згада-
наго закона право на дополненіе дотаціи, обов-
язанъ суть пайдальше до конца зверсия 1885
ложити въ свой поѣтовой власти политичнай
расію доходбъ, полученныхъ съ его духовныхъ
придомъ. Власть политична поѣтова перегляда-
расію; наколи не спораджена фасія формально,
вергас бы дотычному душнастыреви до скорого
оповіненія, въ противномъ случаю отомлаг фасію
азомъ съ основми узагами краевої власти поли-
тичної. Коли-бы поодинокї позиціи здавалної по-
ѣтовой власти политичной незѣрными, може за-
йтити задля сконстатораніи правдивого стану рѣ-
бѣ бгознѣдій доходжения; если-бы разходилось о
цѣнку преостатій въ натурѣ, або доходбъ, уля-
ющихъ змѣнѣ, а по обнатыхъ урядовыми доку-
ментами, что до котрыхъ старство не може зго-
диться на оцѣненіе душнастыремъ постаплене,
прислугує староству право зарядити оцѣненіе за
рабраньемъ двохъ знатоконъ. Коли така оцѣнка
натоконъ выкаже, что правдива вартость дотыч-
ни преостатій що найменше о 20%, есть большою
гѣ вартости фасіонованіи, тогды спадає на душ-
настыря, предложившаго таку фасію обновленіи
вношениј коштамъ оцѣнки черезъ знатоконъ.
Политична власть краевъ (намѣстництво) рѣшає
стакочно справу за порозумѣніемъ съ органи-
заторомъ. Намѣстництву прислугує такожь право
задати дополненіе фасія. Протягъ рѣшеніемъ на-
мѣстництва можна въ протягу 4 тыжднѣвъ за-
здати рекурсу до министерства проѣтъ и вѣ-
рононѣдань. До разпорядженіи оного залученій
формуларъ для фасія.

(Конференции австрийских и угорских министров) въ срѣдѣ отновленія торговельного и земельного договору, окончались въ середу днѣ 8 с. ш.

ность его и ика. Найважнішою однакож спорядкою вільної пытаню єть справа фінансова. Задача засуди дипломатичнихъ трудностейъ позбутися лиши на памері. Англія не може теперъ оставити Египту лишаючи въ нѣмъ хиба лиши ахархію въ хаосі.

Справа внутрішніхъ дотыківъ короля Сальобера лиши коротко, а заявивъ, що не правдою єсть будто-бы нова пра-
вительство старалося якъ найдовше проволокти
телефону каденцію лиши для того, щобы удер-
жались при кермѣ. Що важныхъ лиши причинъ
поступовано, що парламентъ має бути найбі-
льше закритий для 17 падоліста с. р. О сколь-
ко енергично єсть виступленіе Англії, о столько
спорій суть воєнні приготовання Россії въ
краю закасіїскому. Телеграфъ въ сихъ сторо-
нахъ робить же свою службу а желязниця бу-
куєтъ отъ незвичайнимъ поспіхомъ, отъ мора
Каспійского ажъ до Кизиль-Арватъ відозвоже пер-
шими гравінами на полудне и на всходь отъ Тур-
естану. На самой границі афганської має стояти
10,000 готового войска а сими днями, якъ доносить
тамъ, "Tagblatt" выслало министерство войны три
всесмъ урядженій отдѣлъ польского штату. "Мос.
Вд." доносить знову, що Россія хоче користати
за свого вільну, якъ зъскала по битвѣ надъ
Кушковъ и думаетъ для лѣпшого беззечнечества при-
лучити прахильній собѣ ханаты Хивы и Бухары
до російської державы. Въ загалъ обѣ державы
— такъ Англія якъ и Россія стараются розши-
рити свої володіння въ середній Азії и позыскати
обѣ тамъ прихильниківъ, а рѣвночасно ублгають
себѣ дружбу Немеччини. Такъ пригадув бруксель-
скій "Nord" Немеччини зъездъ въ Скерневицяхъ
и доказує, що зъездъ себѣ викликає мѣщанъ Нѣ-
меччину въ Россію такъ отноженія, которыхъ
король Сальобера не буде мігъ нѣякъ побороти.
Оксфордський професоръ Максъ Миллеръ высту-
пивъ знову съ артакулемъ, въ котрому доказує,
що Немеччина зовинна мати лиши одного союзника,
а тымъ єсть Англія; для Немеччини на-
їтъ Австрія не познана бути союзникомъ, тымъ
же Франція або Россія. На вѣй сї възви-
шили отповѣдь, "Köln. Ztg.", що дружба Австріи
и Немеччини єсть велика вага, позаякъ тамъ
єтъ мілони Немецьвъ. О Россії въ сїй отпо-
вѣдії немъ і загадки, що певно въ Петербургѣ
неподобаються.

Таки отже суть теперішній отноженіи Англії
до Россії и обохъ сихъ державъ до Немеччини.
Въ Немеччинѣ же самой по заладженю справы
брауншвайгской настало певна тишина. Кн. Кум-
бріандій збѣставъ отже виключений отъ на-
містника брауншвайгского престола а то тымъ
же, бо показалося зъ листовъ єго писанихъ
їтъ антійской королевон, що бітъ нѣкоги не бувъ
їтъ зважомъ претенсії до Гановеру. Зъ добре по-
віформованихъ круговъ берлінськихъ доносять,
що правительство брауншвайгскіе покличе на ре-
гента кн. Генрика VII. Райсъ, теперішнаго ам-
басадора пруского на дворѣ вѣденському, а що
їтъ регенсію прїме нема и сумнівъ. Выдаю-
ть зъ Немеччини російськихъ підданыхъ не
уста и въмірене єсть головно противъ Польши.
"Berl. Tageblatt" доносить, що таки самі
їтъ будуть незадовго предпринятія такожъ и
противъ австрійськихъ підданыхъ, котрій въ ве-
ликомъ числѣ проживають въ Шлеску гориш-
имъ и звідожъ саксонської границѣ. Власти гро-
адокъ въ грабствѣ Глатцъ получили вже при-
гать списати листу такихъ выходцівъ.

Въ Франції зробила вѣсть адмірала Кури-
о ворохобнѣ въ Аналі дуже прикро враженіе и
їтъ донерва тогоди трохи успокоились, коли те-
леграми донесли, що вояжкамъ французькимъ уда-
лось ворохобниковъ побѣдити. Правительство фран-
цузське въздало заразъ приказъ до адмірала Кури-
о, щобы бітъ поступавъ съ цѣлою отрогостю
противъ ворохобниковъ. Протекторатъ французькій
въ Аналі буде теперъ далеко отрогійшъ якъ до-
са а може бути, що Аналі становиться просто лиши
французькою провінцією, чому певно опротивились
їтъ Ханы а се дало бы причину до нового кон-
флікту. Їтъ Гуе доносить вже и такъ, що тамъ
появилася чорні байди. Не менше критичне по-
ложеніе Франції єсть такожъ на Мадагаскарѣ и
їтъ постановлено възлати помочь. — Въ Па-
радії ходить вѣсти, що президентъ Греві, ко-
торого президентура починається въ сїчніо слѣду-
чого року, постановивъ уступити. Кандидатомъ
сторонництва правительства на случай у-
ступленія Гревію має бути Фрейсине, а канди-
датомъ опозиції ген. Кампенонъ. Франція въ за-
гадъ таки занита своями справами внутрішніми
и колоніальними, що отноженія єй до важній
їтъ навіть справи загальню европейськихъ ста-
туръ въ теперішній пору на другому планѣ.

НОВИНИКИ.

"Руска Бесѣда" и філія "Просвѣти" въ Тернополі
роздобили сїдную запрошеніе до окрестніхъ
Русинівъ: "Ваша Всечестість! Руска академіч-
на молоджъ, выбираючись сего року на вандров-
ку по нашому Поділу, означила Тернополь яко
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді соколы, столиця наша прибере-
гъ доси небувалий, всюда загомонить голоно
живіть рукою. Тожъ щобы сю прояву нашої
їтъ збору тимъ більше засвічичи, устроють
їтъ збору єго участниковъ на день 21 липня (2
їтъ, серпня) въ неділю. Їтъ всіхъ старобіль Руси
їтъ молоді с

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ

ГОЛОВНИЙ СКАДЪ ДЛЯ ГАЛИЧИНЫ

Порцеляны, Скла и товароў мѣшаныхъ

У Львовѣ, улица Трибунальска ч. 6.

Заложены въ роцѣ 1845.

Оповѣщеніе въ справѣ конкуренційныхъ асекурацій.

Выдѣлъ автономнаго руско-асекураційнаго Товариства при „Славії“ предложилъ подъ днемъ 4 л. цвѣтія с. р. до Бого Вірею. Митрополита Кірп. Сильвестра во Львовѣ въ подъ днемъ 12 цвѣтія с. р. до Пресв. Епископа Кірп. Іоана въ Перемышлі свое заявленіе: что той-же Выдѣлъ постановилъ изъ згоды съ Дирекцію Банку „Славії“ выплачивати съ концемъ каждого кварталу отъ конкуренційныхъ асекурацій огневыхъ 10%, а отъ каждыхъ 1000 зл. асекураціи на житіе 5 зл. въ користь вдовично-сиротскаго фонду тога епархіи, до котрои дотичнай церковной и громадской Конкуренціи причисляются, — и что кромѣ того Банкъ „Славії“ въ свою стороны буде выплачивати таій самъ процентъ и на тую же цѣль отъ всѣхъ тыхъ приватныхъ асекурацій огневыхъ и житіевыхъ, котрой за ласкають посередництвомъ Всеч. Священникъ выплынутъ до нашего автономнаго руско-асекураційнаго Товариства.

О той-же постановленію нашего Выдѣлу известіе Вірею. Львівській Ординаріатъ Всеч. Духовенству дотичною курендою въ дні 7 мая 1885 до ч. 2930, а Банкъ „Славії“ вже и выплатилъ для 4 с. и. за часъ отъ 1 цвѣтія до 1 липня с. р. першій такій квартальній процентъ отъ загаданыхъ асекурацій, а то для Львівско-Станиславівскаго епархіального фонду вдовично-сиротинського суну 60 зл., а для такого-же фонду Перемышлі епархіи 40 зл.

Выдѣлъ нашего Товариства застерѣгъ се, кромѣ того въ своихъ доходахъ, „Славію“ ему запевненыхъ, жертвувати на користь еще другихъ институтій руско-народныхъ, якими суть Народный Домъ и іншій галицко-русскій благотворительный, именно просвѣщению народа служащий товариство.

И такъ: для Народного Дому во Львовѣ Банкъ „Славії“ доручинъ уже нынѣ нову жертву въ сумѣ 400 зл. на р. 1885.

Въ виду тыхъ и всякихъ другихъ користей, рускимъ асекурантамъ „Славію“ предкладаныхъ, мы надѣемся, что Всеч. Священники русскихъ епархій волютъ запомагати роз-

вѣй нашего автономнаго руско-асекураційнаго Товариства при „Славії“, именно волютъ ласкаю волывать на Заряды конкуренційныхъ реірезентаций, щобъ рускій церкви, громады, школы и въ загальномъ громадскій а также и приватній будынки изъ нашимъ посередництвомъ до Банку „Славії“ буди асекуровані, и щобъ члены родинъ священническихъ въ цѣли поможенія вдовично-сиротскіхъ фондовъ епархіальныхъ приступили также съ асекурацією на житіе въ Банку „Славії“, такъ якъ та участъ рускихъ конкуренційныхъ и назѣть приватныхъ асекурантамъ отъ огню и на житіе въ Банку „Славії“ запоручая певый щорочній дохдъ на користь руско-народныхъ нашихъ институтій.

Такожъ примѣчаемо, що після найбонішого офіційного спровадження Банку взаимніхъ убезпечень „Славії“ за роць 1884 фонди того же Банку достигли на дні 31 грудня 1884 р. суми вверхъ 6½ мільйона, т. е. именно суми 6,520.517 зл. 97 кр., а загальний вказаній маєтокъ вносить нынѣ 6,345.561 зл., такъ, що при загально-звѣстній и признаїній солидній адміністрації того-же Банку подається тутъ членамъ-асекурантамъ гарантія, якоїлучшии і вѣрійшої ледви найти можна. Ми затымъ якъ набується припорученіе той-же Банку „Славії“ и руско-асекураційнаго Товариства при вѣмъ Влов. рускій Публіцѣ.

Львовъ, д. 14 червня 1885 р.

Отъ Выдѣлу руско-асекураційнаго Товариства при „Славії.“

Ф. Насадникъ. Богданъ А. Дудицкій.

Всѣ въ банку „Славії“ въ Галичинѣ и Буковинѣ уже зголошеними або зголошаючими убезпечень рускихъ ерекціональныхъ, конкуренційныхъ и загально громадокихъ: церквей, школъ, приходскихъ и громадокихъ будынківъ для мешканія и економічныхъ, канцелярійныхъ, вязницъ, трупашнъ и пр., и ихъ содережаніятворятъ Товариство самоуправне підъ названіемъ: „Руска самоуправне асекураційне Товариство гр. кат. церквей, будынківъ парохіальнихъ, школъ, післяхъ и загально громадокихъ въ Банку „Славії“. Зголошенія до асекурації черезъ автономнаго руско-асекураційнаго Товариства належать адресувати до Головного Заступництва Банку „Славії“ во Львовѣ.

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Понеже знаю, что Высокоповажаній Отцѣ духовній управляютъ при церквяхъ хоры,proto поручаю мою

ФАБРИКУ ГАРМОНІЮМЪ (або ФИСГАРМОНІЮМЪ) ДО УЧЕНАЯ СПѢВУ.

Высокоповажаній п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до рускої гімназії у Львовѣ інструментъ моего выробу и може дати Высокоповажаніямъ Отціямъ духовныхъ о той-же дуже пожиточній інструментѣ найліпшу інформацію.

Ціна тыхъ інструментовъ отъ 70 зл. а. в. и выше. Дав такожъ на рати.

Съ поважаніемъ

ІОАНЪ СЛІВІНЬСКІЙ,

власитель фабрики органівъ и гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хоршана, ч. 9.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручаю 1315 51-?

препараты зъ гумы и выробы кавчуку для потребъ хирургічныхъ и іншихъ подобныхъ.

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“

у Львовѣ, Станиславовѣ, Переяславі, Тернополи и Дрогобичи

поручаю изъ своихъ богато засмотренныхъ складовъ

по дешевыхъ цѣнахъ

Каву Чоколаду, Чай, Чукор, Оліву, Опетъ, Сирни швайдаръ, бриандю, Мѣдъ прѣзынъ и птицъ, Овочі южні, Корінь, Сардинки, селедка, Горбіки, Ликери, Румъ, Винъ въ бутылкахъ і барылкахъ, Мыло, мылка до рукъ, Крохмаль, фарбу, Корки, Смаргизло на ножъ, Свѣчи церк. и стол., Вѣскі, Цвѣты до свѣчокъ, Кадло, Карти, Цильникъ висылається на егаданіе франко

5 до 6 кілограмовыхъ посылокъ почтова оплата вносить немножко, такъ що оплатите и зъ найдалінішими сторобъ замовити потребній для дому артикула.

Вотуваючи въ члены товариства „Народна Торговля“, платить вписаною 1 зл. и удѣльь найменше одинъ, виноградъ 10 зл. Той удѣльь остался вѣсною члены и опроцентовує дивідендомъ, котрой висота назначають по уточненію робочихъ рахунокъ. „Народна Торговля“ принимаетъ такожъ гроші на щадній книжочки и платить отъ висотъ 5%.

Выдавецъ и редакторъ: Іванъ Белей.

поручає англійскій
НОЖЪ и ВИЛКИ
столовій и десертовій, въ рдгъ або дерево оправній
НОЖЪ и ВИЛКИ столовій и десертовій зъ хиньскога
срѣбла.

ФАРБЫ

до мальованія даховъ
найбонішої якості, тертій въ подвійно вареномъ
покостѣ, доставляю до кождої стації жалізничної франко — дешевше якъ кожда конкуренція!

Гібнеръ и Ганке
1381 (6-?) у Львовѣ, Рынокъ ч. 38.

Маріянъ Авдьковскій

лѣкарь ветеринаріи
замешкаль и отбуває практику ветеринарну

въ Калуші.

Огнетревалій и безпечній отъ влому

RACSY солидно и прекрасно выро-
блений съ американскими зам-
ками и паскільвами засув-
ками продлю дуже дешево

СИМОНЪ ДЕГЕНЪ,

1390 11-? у Львовѣ, ч. 19 ул. Валова.

(Просите о кореспонденцію въ нѣмецкому языку.)

Матеріі на одѣжь
лишь зъ тревалої вовни овечко для мужчини се-
реднього росту

3.10 метри { за зл. 4-96 кр. зъ доброї вовни овечко и
за зл. 8— зъ лѣпшої вовни овечко;

одну одѣжь { за зл. 12-40 зъ дуже тонкої вовни овечко и

платеди до подорожнія за штуку зл. 4, 5, 8 ажъ

до зл. 12— Дуже красна одѣжь, сподії, іберніори, матеріи па сурдули и плащъ отъ дощі, тіфль, льо-
дінть, компі, камгаріз, шевітъ, трако, сукна для дамъ и на білляръ, перупланъ, доскінь поручач

Заложений Joh. Stikarofsky, — 1866. —

Складъ фабричній въ Бернѣ.

Взоры франко. Карти взорді для павѣтъ крапцівъ

нефроказан. За посплатою на звѣти 10 зл. франко.

Л я маю завѣгды складъ сукна больше якъ за 150.000 зл. а. в. и тому легко зрозуміти, що въ моїй веселій торговії побудова богато **ОСТАНКІВЪ** довжини бгл. 1 до 5 метрівъ, лише я змушений таїмъ останківъ отчесніїми по болго быкшою висотою високихъ цѣнъ. Кождий розумно мыслічній чоловікъ мусить зміскувати зъ такихъ малыхъ останківъ не можна жадніми вібрцівъ посыкати, бо предъ при елькасті замовленіяхъ зъ тихъ останківъ въ короткій часъ нічого бы не лишилося. Для того єсть то чистий обманъ, коли фірми сухою інверсіїю озвѣщають зъ останківъ зъ вібрцівъ и въ такихъ случаїахъ суть тѣ взоры бтятія зъ поставовъ а не зъ останківъ а цѣлі такого поступованія суть зро-
зумілі.

Останки, котрой не годятъ можуть отмѣнити або втискають гроші.

Кореспонденції принимаються на мовахъ: нѣ-
мецкій, угорській, ческій, польській, італійській и фран-
цузській.

1811 (21-20)

БРОШУРА КОРНІЛА Н. УСТЯНОВИЧА
М. В. РАСВСКІЙ И РОССІЙСКІЙ ПАНСЛАВІЗМЪ
продадється въ друкарні Товариства імені Шевченка по 80 кр.
за примѣрникъ; съ пересылкою почтовою по 85 кр.

К. Беднарскій, накладчикъ ул. Академична, ч. 8.

КОНТОРА ВЫМЪНЫ

ци. к. управ. галиц.

акційного Банку Гипотечного

купує и продадє

всѣ ефекты и монеты

подъ найприступнѣшими уловіями.

5% Листы Гипотечній

5% Листы Гипотечній преміовани

котрой після закона зъ дні 2 Липня 1868 (Днів. з. д. XXXVIII. ч. 93) и найвишої постапови зъ дні 17 грудня 1870 р. можна уживати до ум'ячування капіталовъ фо-
довыхъ, пушпіарныхъ, кавцій супружескихъ вайковыхъ, па кавцію и ваді

можна въ сѣй Конторѣ получить.

(до висловання съ 10% премію т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученія зъ провінції виконуються безъ проволоки по курсу Аль-
банії, не числичи нѣланії провінції.

Зъ друкарні Тов. мі. Шевченка підъ зар. К. Беднарскога.

Unbenannter